The Dual Nature of the Seder

Rabbi Jared Anstandig

1. Mishna Pesachim 10:5

רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר, כָּל שֶׁלֹּא אָמֵר שְׁלֹשָה דְבָרִים אֵלוּ בְּפֶסַח, לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ, וְאֵלוּ הֵן, פֶּסַח, מַצָּה, וּמְרוֹר. פֶּסַח, עַל שוּם שֶׁפָּסַח הַמָּקוֹם עַל בָּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְמִצְרַיִם. מַצָּה, עַל שוּם שֶׁנִּגְאֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ בְמִצְרַיִם. מָרוֹר, עַל שוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים אָת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בִמִצְרַיִם.

בְּכֶל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְאִלּוּ הוּא יָצָא מִמְצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמֵר וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךְּ בַּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בַּעֲבוּר זָה עָשָׂה ה' לי בִּצאתי ממצָרַים...

Rabban Gamaliel used to say: whoever does not make mention of these three things on Pesah does not fulfill his duty. And these are they: the pesah, matzah, and bitter herbs. The pesah because the Omnipresent passed over the houses of our fathers in Egypt. The matzah because our fathers were redeemed from Egypt. The bitter herb because the Egyptians embittered the lives of our fathers in Egypt.

In every generation one is obligated to regard himself as though he personally had gone forth from Egypt, because it is said, "And you shall tell your son on that day, saying: 'It is because of that which the Lord did for me when I came forth out of Egypt".

2. Maimonides Laws of Chametz and Matzcha 7:6

ָּכָּל מִי שֶׁלֹּא אָמֵר שָׁלֹשֶׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בְּלֵיל חֲמִשֶּׁה עָשֶׁר לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ וְאֵלּוּ הֵן. פֶּסַח מַצָּה וּמָרוֹר. פֶּסַח עַל שׁוּם שֶׁפָּסַח הַמֶּקוֹם עַל בָּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרִיִם שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲמַרְתָּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַה' וְגוֹ'. מָרוֹר עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִיִם שֶׁנָּאֱמַר וַאֲמַרְתָּם זָבַרִים הָאֵלוּ כַּלָן נָקראִין הַגַּדָה: בִּמִצְרִים. מַצָּה עַל שַׁם שֵׁנָּגָאֱלוּ. וּדְבַרִים הָאֵלוּ כַּלָן נָקראִין הַגַּדָה:

בְּכֶל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם לְהַרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאָלוּ הוּא בְּעַצְמוֹ יָצָא עַתָּה מִשִּׁעְבּוּד מִצְרִיִם שֶׁנֶּאֱמֵר וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשֶּׁם" וְגוֹ'. וְעַל דָּבָר זֶה צִוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא בַּתוֹרָה וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ כְּלוֹמֵר כְּאִלוּ אַתָּה בְּעַצְמְדְּ הָיִיתָ עֶבֶד וְיָצָאתָ לְחֵרוּת וְנָפָדֵיתָ:

Anyone who has not said these three things on the night of the fifteenth has not fulfilled his obligation, and these are them: The Passover sacrifice; matsa; and marror. The Passover sacrifice for the sake of (to commemorate) that the Omnipresent passed over the homes of our ancestors in Egypt; as it is stated (Exodus 12:27), "And you shall say, 'It is the Passover sacrifice to the Lord, etc." Bitter herbs [to commemorate] that the Egyptians embittered the lives of our ancestors in Egypt. Matsa [to commemorate] that they were delivered. And these thing are called Haggadah (Recounting).

In every generation, one must show himself as if he personally had come out from the subjugation of Egypt; as it is stated (<u>Deuteronomy 6:23</u>), "And He took us out from there, etc." And regarding this, the Holy One, blessed be He, commanded in the Torah (<u>Deut. 5:15</u>, 15:15, 24:22), "Remember that you were a slave" - meaning to say, as if you yourself had been a slave, came out to freedom, and were redeemed.

פסח

3. Exodus 12

(יב) וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזָּה וְהָכֵּיתִי כֶל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהַמָּה וּבְכֶל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אָנִי ה'. (יג) וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת הַדָּם וּפְסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא יִהְיָה בָכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית בָּהַכֹּתִי בָּאֵרֵץ מִצְרַיִם. (12) And I will pass through the land of Egypt on that night, and I will kill every firstborn in the land of Egypt from man to beast, and against all the gods of Egypt I will execute judgments, I am Hashem. (13) And the blood will be a sign for you on the houses where you are, and when I see the blood I will pass over you, and no plague will come upon you to destroy you, when I strike the land of Egypt.

4. Rashi Exodus 12:6

ולא היו בידן מצות להתעסק בהן כדי שיגאלו שנאמר ואת ער' ועריה (יחזקאל ט"ז:ז'), ונתן להם שתי מצות דם פסח ודם מילה, שמלו באותו הלילה שנאמר מתבוססת בדמיך (יחזקאל ט"ז:ז'), בשני דמים, ואומר גם את בדם בריתך שלחתי מילה, שמלו באותו הלילה שנאמר מתבוססת בדמיך (יחזקאל ט"ז:ז'), בשני דמים, ואומר גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור (זכריה ט':י"א), ושהיו שטופין בעבודה זרה, אמר להם משכו ידיכם מעבודה זרה, וקחו לכם צאן של מצוה. They, however, possessed no divine commands in which to engage in order that they should merit to be redeemed... He therefore gave them two commands, relating respectively to the blood of the paschal-lamb and the blood of the circumcision... they were sunk in idolatry and had no merit gained by the practice of a divine command, He said unto them withdraw your hands from idols; and take unto yourselves a lamb" to fulfil a divine command.

5. Rabbi Dovid Tzvi Hoffman Exodus 12:13

הפסח צריך להיות כמו קרבן תודה, במיוחד בשביל ההצלה מן המוות במכת בכורות, וכאמור במפורש בפסוק כ"ז, ומכיוון שבמצרים היה מת בכל בית ובית – "כי אין בית אשר אין שם מת" צריך היה להיות פסח בכל בית ובית – "שה לבית". ועוד, שלא כמו בפסח שצריך יהיה להביא בעתיד – אות תודה על ההצלה במצרים, הרי הפסח שזבחו במצרים היה גם ועוד, שלא כמו בפסח שצריך יהיה להביא בעתיד – אות תודה על ההצלה במצרים, הרי הפסח שזבחו במצרים היה גם קרבן שלמים וגם קרבן תפילה למען השיג את הישועה, ומשום כך נצטוו לזבחו "בין הערביים" – לפני בוא מכת בכורות. The Passover offering needs to be like a Thanksgiving offering, specifically for being saved from death in the Death of the First Born, since in Egypt there was a death in every household, therefore there needed to be a Passover offering for every household. And, furthermore, it's not like the future Passover offerings – which are a Thanksgiving for being saved from Egypt – The Pascal offering in Egypt was also a prayer that they should achieve salvation, and that's why it was offered at dusk, before the coming of the Plague of the First Born.

מצה

6. Deuteronomy 16:3

לֹא תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שָׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחָפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְדְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יָמֵי חַיֶּידְ.

You shall eat no leavened bread with it. You shall eat unleavened bread with it seven days, even the bread of affliction; for you came forth out of the land of Egypt in haste: that you may remember the day when you came forth out of the land of Egypt all the days of your life.

7. Rashi 16:3

לחם עוני – לֶחֶם שֶׁמַזְכִּיר אֶת הָעֹנִי שֶׁנְּתְעַנּוּ בִּמְצְרַיִם

The bread that calls to mind the affliction to which they were subjected in Egypt

ואני נפלאתי על זה שכתב לטבול המצה בחרוסת ולא ראיתי ולא שמעתי מנהג זה מעולם ,וכי אפשר לומר כן והלא המצה צריכה היסבה זכר לחירות וחרוסת זכר לטיט ולשיעבוד והיאך יתחברו החירות והשיעבוד זה עם זה שזה סותר את זה, ועוד דתנן הביאו לפניו מטבל בחזרת עד שמגיע לפרפרת הפת וכו' הרי לך הטיבול בחזרת היה ולא במצה.

And I am amazed at that idea of dipping the Matza in the charoset. I have bever seen this or ever heard such a practice. And, is it possible to do that? Because Matza requires reclining, as it is a memory for freedom, and the charoset is to remind us of the mortar and slavery, and how could you combine freedom and slavery, since they would cancel each other out.

8. Haggadah

מַצָּה זוֹ שֶׁאָנוֹ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מַה? עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הָסְפִּיק בְּצֵקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנְּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקֶּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּגְאָלָם, שֶׁנָּאֱמֵר: וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מֵצוֹת, כִּי לֹא חָמֵץ, כִּי גֹרְשׁוּ מִמְּצְרַיִם וְלֹא יַכְלוּ לְהָתִמָּהִמָּהַ, וָגָם צֵּדָה לֹא עֲשׁוּ לָהָם.

This matsa that we are eating, for the sake of what [is it]? For the sake [to commemorate] that our ancestors' dough was not yet able to rise, before the King of the kings of kings, the Holy One, blessed be He, revealed [Himself] to them and redeemed them, as it is stated (Exodus 12:39); "And they baked the dough which they brought out of Egypt into matsa cakes, since it did not rise; because they were expelled from Egypt, and could not tarry, neither had they made for themselves provisions."

9. Siftei Chachamim Exodus 16:3

שבשעה קלה נגאלו כולם, שהרי לא הספיקו בצקם להחמיץ

For in a brief moment they were all redeemed — their dough did not even have time to rise

מרור

10.Haggadah

מָרוֹר זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מַה? עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת־חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהם בַּעֲבֹדָה קְשָה, בְּחֹמֶר וּבִלְבַנִים וּבְכָל־עַבֹדָה בַּשָּׂדָה אֶת כָּל עַבֹדָתם אֲשֶׁר עָבִדוּ בָהֶם בְּפֶרֶהְ.

This marror [bitter greens] that we are eating, for the sake of what [is it]? For the sake [to commemorate] that the Egyptians embittered the lives of our ancestors in Egypt, as it is stated (Exodus 1:14); "And they made their lives bitter with hard service, in mortar and in brick, and in all manner of service in the field; in all their service, wherein they made them serve with rigor."

11.Or HaChayim Exodus 12:8

לפי פשט הכתוב לפי מה שראינו שאמר ה' שצריך צלי אש ושיהיה שלם כו' זה יגיד שדעת עליון הוא להראות בחינה הגדולה והחירות ואין רשות אחרים עליהם, ולפי זה גם המרורים שיצו ה' הוא לצד כי כן דרך אוכלי צלי לאכול עמו דבר חד כי בזה יערב לחיך האוכל ויאכל בכל אות נפשו.

The plain meaning of the verse seems to be that the roasting of the lamb whole is a symbol of freedom. Freedom means wholeness. The requirement to eat bitter herbs with it is natural; Egyptians used to eat roast meat with something pungent as this enhanced the taste of the meat and enabled the person who ate it to thoroughly enjoy his meal.

ררך

12. Mishna Pesachim 10:1

עַרְבֵי פְּסָחִים סָמוּדְּ לַמִּנְחָה, לֹא יֹאכַל אָדָם עַד שֶׁתֶּחְשָׁדְּ. וַאֲפִלּוּ עָנִי שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל לֹא יֹאכַל עַד שֶׁיָּסָב. וְלֹא יִפְחַתוּ לוֹ מֵאַרְבַּע כּוֹסוֹת שֵׁל יין, ואַפלּוּ מן התִּמחוּי:

On the eve of Pesah close to minhah one may not eat until nightfall. Even the poorest person in Israel must not eat [on the night of Pesah] until he reclines. And they should give him not less than four cups [of wine], and even from the charity plate.

13. Bereshit Rabbi 88:5

אָמֵר רַב הּוּנָא בְּשֵׁם רַבִּי בְּנָיֶה כְּנֶגֶד אַרְבַּע גְּאֱלוֹת שֶׁנָּאֶמְרוּ בְּמִצְרִים וְהוֹצֵאתִי, וְהָצֵּלְתִּי, וְלָקַחְתִּי. Rav Huna says in the name of Rabbi Benaya: [The four cups] correspond to the four languages of redemption in Egypt, "I will take them out," "I will save them," "I will redeem them," "I will take them"

14.Pesachim 108b

רבי יהודה אומר צריך שיהא בו טעם ומראה יין

Rabbi Yehuda says: It must have the taste and appearance of wine.

15. Rashbam Pesachim 108b

ומראה - שיהא אדום

Appearance – that it is red.

16. Shulchan Aruch Orach Chaim 472:11

[טור] מצוה לחזור אחר יין אדום (אם אין הלבן משובח ממנו) מצוה לחזור אחר אחר אוור מצוה משובח משובח משובח משובח משוב It's a mitzvah to seek red wine (if the white wine is not better)

17. Turei Zahav Orach Chaim 472:9

יש עוד רמז לאדום זכר לדם שהי' פרעה שוחט בני ישראל והאידנא נמנעו מליקח יין אדום מפני עלילות שקרים בעו"ה: There is a hint to the blood that Pharaoh would spill Israelite blood. But, nowadays we refrain from taking red wine because of the lies of the non-Jews.

<u>חרוסת</u>

18.Pesachim 116a

רבי אלעזר ברבי צדוק אומר מצוה וכו': מאי מצוה רבי לוי אומר זכר לתפוח ורבי יוחנן אומר זכר לטיט אמר אביי הלכך צריך לקהוייה וצריך לסמוכיה לקהוייה זכר לתפוח וצריך לסמוכיה זכר לטיט

The mishna states: **Rabbi Elazar, son of Rabbi Tzadok, says** that eating *haroset* is a **mitzva.** The Gemara asks: **What** is the nature of this **mitzva?** The Gemara answers: **Rabbi Levi says:** It is **in remembrance of the apple,** as apple is one of the ingredients in *haroset*. The verse states: "Who is this who comes up from the wilderness, reclining upon her beloved? Under the apple tree I awakened you" (Song of Songs 8:5), which is an allusion to the Jewish people leaving Egypt. **And Rabbi Yohanan says:** The *haroset* is **in remembrance of the mortar** used by the Jews for their

slave labor in Egypt. Abaye said: Therefore, to fulfill both opinions, one must prepare it tart and one must prepare it thick. One must prepare it tart in remembrance of the apple, and one must prepare it thick in remembrance of the mortar.

19. Rashi Pesachim 116a

זכר לתפוח - שהיו יולדות בניהן שם בלא עצב שלא יכירו בהן מצריים דכתיב תחת התפוח עוררתיך (שיר השירים ח:ה) זכר לתפוח - mrememberance of the apples- That the Israelite women were having children there, without sadness, so that the Egyptians would not know.

20. Rabbi Shimshon Raphael Hirsch Genesis 45:11

The crucible of exile, through the suffering of oppression, refined and purified all segments of our people, developing in them a sense of equality and brotherhood.